

[Helle Degn]

situation, da de parlamentariske rammer, vi bevæger os inden for, ikke har ændret sig.

Om ministerens bemærkninger omkring indslusningsløn og disse 30.000 kr.s tilskud vil jeg sige, at det var ministerens opfattelse, at de skaber flere arbejdspladser. Det er da en antagelse, som i høj grad kræver en eller anden form for dokumentation. Den vil jeg gerne se. Den dokumentation og de erfaringer, vi hidtil har kunnet stifte bekendtskab med, stammer fra udlandet, og dér siger man helt klart, at det skaber ikke én yderligere arbejdsplads. Derfor ville jeg egentlig gerne bede ministeren om at skaffe et belæg for den antagelse; vi andre har ikke set det endnu.

Jeg vil da gerne takke for fru Eva Møllers bemærkninger. Jeg synes, det så ud til, at der var en åbning omkring den fornuftige holdning, at det er nødvendigt med en udvidelse af uddannelseskapaciteten. Jeg bemærkede lige så vel en meget fornuftig bemærkning om, at det nok var en principielt fri adgang, fordi totalt fri adgang ikke var noget, man skulle stille forslag om på nuværende tidspunkt. Det vidste i hvert fald det konservative folkeparti udmærket.

Hr. Fogh Rasmussen havde en bemærkning om, at det var socialdemokratiets opfattelse, at vi ville kvæle alle nye forslag i råd og nævn osv. Nej, det, jeg sagde med mine bemærkninger, var bare, at en minister har en forpligtelse til at skaffe et så godt politisk beslutningsgrundlag som muligt, et nuanceret politisk beslutningsgrundlag, og jeg mener også, denne minister har en forpligtelse til at yde os alle den service.

Så vil jeg gerne bede hr. Fogh Rasmussen om at dokumentere den påstand, at denne nye minister udviser handlekraft. Hidtil har den ikke vist sig i ét eneste forslag, men i mange ord og proklamationer, men jeg vil gerne vide, på hvilken måde hr. Fogh Rasmussen finder belæg for sin påstand.

I øvrigt vil jeg også takke hr. Fogh Rasmussen for, at også han gav udtryk for, at vi alle var godt tjent med en udvidelse af uddannelseskapaciteten på længere sigt. Vi lægger også vægt på de bemærkninger, som hr. Fogh Rasmussen gjorde sig til talsmand for, nemlig øget fleksibilitet, decentralisering, omstillingsmuligheder. Det er slagord og synspunkter, som vi selvfølgelig er enige i, men vi vil gerne se, hvordan man konkret omsæt-

ter disse slagord i en uddannelsespolitisk sammenhæng. Det er det, hele denne redegørelsesdebat for vores vedkommende skal munde ud i. Vi vil gerne efterlyse regeringens handlekraft, vi vil gerne efterlyse de konkrete forslag.

Eva Møller (KF):

Jeg vil indledningsvis gerne sige til fru Helle Degn, som sagde, at det største problem for de unge var undervisningsministeren, at jeg tvivler på sandhedsværdien i den påstand. Hvis man prøver at spørge mennesker i dette land, unge og gamle og børn imellem hinanden, er det egentlig de færreste, der kender ministrene. De fleste ved, hvem statsministeren er, men dermed er alt nok også sagt. At det største problem for en generation af unge er en minister, hvis navn de næppe kender, mener jeg ikke er rigtigt.

En svale gør ingen sommer, og lige så lidt gør én undervisningsminister vel nogen ændret uddannelsespolitik, specielt ikke i et folketing, som har præcis samme sammensætning, som dengang fru Helle Degns parti var regeringsparti også i en mindretalsregering. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Hvis det var tilfældet, ville jeg da sige, at det var da en lykkeligere situation end den situation, de unge stod i, dengang vi havde en socialdemokratisk undervisningsminister, for da var deres største problem, at de unge intet måtte lære, at de unge skulle kunne tale med om alting, at de skulle orienteres om alting, at de skulle kunne lære tværfagligt samarbejde osv., men aldrig måtte have glæden ved og muligheden for at fordybe sig i en ting. De fik aldrig chancen for gennem en fordybelse i et område selvstændigt at tage stilling til en række områder. De fik nogle overfladiske betragtninger, de havde noget gruppearbejde osv., men nu får de chancen for, håber jeg da i hvert fald, at få lov til at fordybe sig i noget og få lov til at lære tingene, ikke bare at kunne tale med om dem. Begavet middagskonversation er vidunderligt ved en middag, men ikke hvis det drejer sig om at få opbygget et uddannelsessystem.

Til nogle bemærkninger fra fru Helle Degn om sammensætningen af udvalg. Jeg synes, det lyder forfriskende og spændende, at man ikke har fagforeningsrepræsentanter med overalt. De er nu engang bundet af nog-